

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om årpenge for tronfølgeren prinsesse Margrethe.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 917, fremsættelsen i tidenden sp. 1951).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aksel Larsen: Min gruppe havde i og for sig ikke tænkt at komme med særlige bemærkninger til eller gøre indsigelse mod det lovforslag, som her foreligger til forhandling, og som de øvrige partier ikke synes at ville udtale sig om. På den anden side finder vi det rimeligt, at vi, når man nu foreslår årpenge for tronfølgeren prinsesse Margrethe, rejser spørgsmålet om de årpenge, der i sin tid blev fastsat for prins Knud som tronfølger, en ordning, som senere under meget tvivlsomme parlamentariske omstændigheder med forsinkelse blev forlænget på et tidspunkt, da prins Knud ikke mere var tronfølger, men havde fået titel af arveprins. Min gruppe gjorde dengang opmærksom på, at det var ganske urimeligt at komme med et lovforslag om udbetaling af denne ret store sum i årpenge til arveprins Knud og hans hus på et tidspunkt, da disse årpenge var udbetalt gennem flere måneder uden lovmæssigt grundlag. Dernæst gjorde vi opmærksom på, at selv om vi godt kunne se rimeligheden i og nødvendigheden af, at en tronfølger fik bevilget årpenge, fulgte ikke deraf, at vi kunne se rimeligheden eller nødvendigheden af, at tronfølgeren, når han ikke mere var tronfølger, så at sige blev sat på ventepenge med det samme beløb i årpenge, som han hidtil havde oppebåret som tronfølger. Vi modsatte os derfor dengang — det var i 1953 — lovforslaget om årpenge til arveprins Knud og hans hus. Man kommer nu i anledning af tronfølgeren prinsesse Margrethes myndighedsalders indtræden med et lovforslag om årpenge til tronfølgeren, og så tillader vi os at rejse spørgsmålet, om det så ikke var rimeligt, at man så på årpengene til arveprins Knud. Vi finder ikke, at der er nogen rimelighed i, at man fortsat udbetaler denne store sum i årpenge til prins Knud og hans hus, efter at prins Knuds om jeg så må sige officielle funktion som tronfølger for længst er ophevet, og på et tidspunkt, da man vedtager

en lov om årpenge for tronfølgeren prinsesse Margrethe.

Ja, det var disse bemærkninger, jeg ville fremkomme med, og denne vor opfattelse af forholdene får os til at overveje vor stilling til lovforslaget.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg kan kun sige, at der ikke fra regeringens side eller fra min side vil blive taget noget initiativ til ændring af den lovgivning, som det høje ting tidligere har vedtaget om prins Knud og hans familie.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et teknisk-videnskabeligt forskningsråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 915, fremsættelsen i tidenden sp. 1824).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: Vor tid præges af en stærk og dybtgående teknisk udvikling. Produktionslivets forskellige grene rationaliseres og mekaniseres, og nye opfindelser ændrer også hjemmenes arbejde og fritidens adspredelser. Samtidig erfarer vi med korte mellemrum om opsigtsvækkende resultater med hensyn til atomkraftens udforskning og anvendelsesmuligheder, og himmelraketternes rækkevidde åbner perspektiver, der overgår de dristigste romaners. Hele denne udvikling er egnet til at understrege den teknisk-videnskabelige forsknings betydning. Forudsætningen for de nyskabelser, vi er vidne til, har jo været en langvarig og systematisk søgen, hvis nytte for mange ikke er umiddelbart indlysende. Vort land må i fuldt omfang være med i denne udvikling. Ikke blot ønsket om at fremme produktiviteten og skabe grundlag for en højnelse af levestandard, men nødvendigheden af at kunne hævde os i konkurrencen, der kan ventes skærpet ved skabelsen af større økonomiske enheder i Europa, tilsiger dette.